

28- Sahabelere ve müctehid âlimlere karşı bu üstünlük davası nereden çıkıyor? Ve kim çıkarıyor?

Bu işin başını çekenler ne yazık ki ne ilimde ne ibadette bir yere gelmiş kimseler değil. Dini yaşamakta zorlanan, farzları terk eden, haramları alışkanlık haline getirmiş ama yine de “kendimce bir İslam yaşayayım” diyenlerdir... İşlerine gelmeyen hükmü, “Bu da ictihad meselesi!” diye kenara atıyorlar. Sonra “Onlar da bizim gibi insan” diyerek kendilerini mezhep imamlarına eşit görüyorlar. Hedef belli: Beş vakit namaz, zekât, kurban, tesettür olmasın... Nefis rahat etsin, keyif bozulmasın.

Ama mesele sadece mezheple bitmiyor.

Çünkü bu imamlar, sadece fikhî detayları yorumladı. Farzları değiştirmediler, değiştiremezlerdi. Ama bu alçaklar dinin farzlarını da budamak istiyor. Namazı azaltıyor, tesettürü kaldırıyor, miras ayetlerini sorguluyor. E ne yapacak? Hadisleri taşıyan sahabeye çatıyor. Sonra da ayetleri kendi keyfine göre yorumluyor. Ve sonunda “Kur’an Müslümanıyım” bahanesiyle **ne Kur’an tanıyor ne peygamber ne sahabe ne âlim!**

Yani sırayla:

1. Haramlarla başlıyor.
2. Farzları terk ediyor.
3. Mezhepleri küçümsüyor.
4. Sahabeye saldırıyor.
5. Kur’an’ı hevasına göre eğip büküyor.

Sonuç: Dıştan dindar görünen ama aslında nefsi ilahlaştıran bir mezhepsizlik anlayışı... Oysa ehl-i hak demiştir ki: **Evliyanın büyüğü bile, sahabenin küçüğüne denk olamaz.** Ve unutma kardeşim: **Gözünü güneşe kapatan sadece kendine gece yapar. Güneş orada duruyor!**